

to ganske forskjellige Autoriteter, saa at den Feiltagelse, han troede, at jeg kunde have gjort mig skyldig i, er aldeles umulig. Det ærede Medlem for Veile. Amts 2den Valgkreds (Berg) tilskrev mig en Fortolkning af Valglovens § 10, i hvilken jeg virkelig ikke har gjort mig skyldig i fjerneste Maade; Svad jeg har hævdet med Hensyn til § 10 er, at Valgliftens Udferdigelse i Fredericia kunde have været meget ordentlig og forsvarelig, selv om der paa den endelig fremkomne Valgliste maatte findes nogle Foll, som havde faaet Fattigunderstøttelse for lang Tid tilbage, og det var for at paavise dette, at jeg oplæste § 10. Det ærede Medlem vedbliver at beskylde dem, som have afstaaet Valglisten for Fredericia, for at have begaaet en „Forseelse“. Jeg siger, at noget Saadant er aldeles ikke konstateret. Hvis det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem siger, saa er der begaaet en Forseelse, men det er netop det Punkt, som aldeles ikke foreligger. Jeg kan ikke tro, at det for Alvor vil blive fastholdt; at, hvis vi skulle kunne kritisere Valglisten og kassere Valg, fordi de ere fremkomne ved Stemmer, hvis Gylbighed vi ikke anerkjende, vi da ikke ogsaa maa kunne give, og nødvendigvis maa give Valgbestyrrelsen den samme Frihed, thi ellers vilde vi jo tvinge Valgbestyrrelsen til at modtage Stemmer, hvis Uovlighed Folkethinget i Forveien har erklæret. Der maa være Harmoni mellem vore Afgjørelser og Valgbestyrrelsens Afgjørelser. Ganste vist, vi ere suveræne, vi staa høit over alt Andet, vi kunne gjøre Alt, hvad vi ville, thi vi have en Grundlovsparagraf, som siger, at vi skjøne selv over vore Medlemmers Valgs Gylbighed. Men det gjælder med Hensyn til denne Rettighed, mine Derrer, lige som med Hensynet til disse andre Rettigheder, at vi ikke kunne udføre den efter vort Forgodtbefindende, men maa udføre den i Overensstemmelse med de i Lovene nedlagte Principer, saa meget mere: som de i Valgloven nedlagte Principer ere vi meddelagtige i. Og et af de Principer, paa hvilke Valgloven hviler, er, at de godkjendte Valglister ere det uøffelige Grundlag for Valgene i det kommende Aar. Derfor skulle og bør vi ved Afgjørelsen af Valgenes Gylbighed tage Hensyn til dette Princip og rette os derefter, og det skulle vi gjøre, ikke fordi Principet er høiere end vi, men fordi vor Anerkjendelse af Retten skal være os vigtigere end vort Skjøn.

Svar: Jeg skal ikke føre en Debat her om, hvad man skal og bør, jeg vil blot gjøre en enkelt formel Indsigelse imod, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) anførte. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi her staa fast, hvad der er Praxis, og hvad der er et fulgt Princip, thi Noget bliver i Virkeligheden ikke Praxis, fordi et eller flere Medlemmer staa op her den ene Gang efter den anden og siger, at det og det har været Folkethingets Praxis i

en lang Aarrække, og at det har været et stadig fulgt Princip her i Thinget. Det er ikke nok, at man siger det, derved bliver det ikke Praxis. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds saaledes siger, at det er Praxis og Princip her, at vi ikke tage andre Valg under Behandling til Undersøgelse, end saadanne, med Hensyn til hvilke der er fremsat Klager, saa er det aldeles ikke nogen Praxis og aldeles ikke noget Princip her (Bille: Det sagde jeg ikke). Det ærede Medlem mener det altsaa ikke. (Bille: Ikke saaledes fremtillet.) Ja, naar det ærede Medlem ikke fastholder det, skal jeg nøies med at staa fast, at det paa ingen Maade er Praxis eller Princip her i Thinget ikke at undersøge andre Valg end dem, med Hensyn til hvilke der er fremsat Klage, lige det Modsatte har altid været Principet. Det er nemlig et Princip, der er kommet frem ved enhver som helst Valgprøve, jeg tør paastaa, at vi ikke have haft en eneste Valgprøve her i Thinget, hvor vi ikke have undersøgt Feil ved Valgene, hvorover der ikke har været reist Klage. Tværtimod, naar Ordførerne for Afdelingerne her, efter at have indstillet en Række Valg til Godkjendelse, saa fremhæve en Række Feil, der ere begaaede ved Valgene, om hvilke Afdelingen udtaler, at disse Feil ikke skjønes at kunne have nogen Indflydelse paa Valgets Gylbighed, saa ligger der dog deri en Anerkjendelse af, at Afdelingen kunde komme til det modsatte Resultat, at den kunde komme til det Resultat, at disse Feil, hvorover der ikke er reist Klage, kunde føre til Valgets Forkastelse. Det er altsaa fuldstændig sikkert, at der ikke er noget saadant Princip eller nogen saadan Praxis paa dette Punkt, at vi her kun skulde forkaste de Valg, hvorover der er sørt Klage. Lige det Modsatte er anerkjendt ved saa godt som alle Valgbrevets Prøvelse. — Naar det ærede Medlem dernæst ligesom mange andre ærede Medlemmer siger, at det er en fast Praxis her i Thinget, at man følger Valglisten og ikke forkaster et Valg paa Grund af, at der paa Valglisten er opført og ved Valghandlingen tildelt Valgere Stemme, som ikke efter Valgloven have Valgret, saa siger jeg, det er aldeles ikke Praxis. Naar det ærede Medlem paastaa, at det er Praxis, siger jeg, at saa skal det ærede Medlem her forelægge en Række af Tilfælde, hvor Thinget har godkjendt Valg, uagtet disse vare vundne paa Stemmer, der ikke vare valgberettigede. Have vi en Række Valg, som utvivlsomt ere vundne paa Stemmer, der ikke have Valgret efter Valgloven, og vi have godkjendt disse Valg, ja, saa have vi Praxis, men jeg er overbevist om, at det Modsatte er Tilfældet, at der ikke er et eneste Tilfælde i vor Praxis, hvor Thinget har godkjendt Valg, der ere vundne paa uvalgberettigede Stemmer (Udfrydelse). Hvis der ikke har været saadanne Tilfælde, kan der ikke siges at være Praxis, saa ere Betingelserne for